

Sygn. akt IV Cz 188/11

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Jaroszewicz

Sędziowie SO Mariola Watemborska, Andrzej Jastrzębski (spr)

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa F. G.

przeciwko W. G.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 13 lutego 2013 roku w sprawie III RC 1025/12

postanawia: **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt IV Cz 188/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku, na podstawie art. 730¹ § 1 kpc, udzielił zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego w sprawie o alimenty przeciwko pozwanemu, zobowiązując go do łożenia na utrzymanie 16 letniego powoda kwoty 400 zł miesięcznie i oddalając wniosek w pozostałym zakresie.

Sąd I instancji w uzasadnieniu wskazał, że w jego ocenie przedstawicielka ustawowa powoda przedstawiła materiał dowodowy dający podstawy do uwzględnienia wniosku, w szczególności wykazała, że pozwany nie wywiązywał się z ciążącego na nim obowiązku łożenia alimentów na syna.

Z powyższym rozstrzygnięciem zgodził pozwany przywołując w złożonym zażaleniu swoją trudną sytuację majątkową spowodowaną bezrobociem i utrzymywaniem się z zasiłków z opieki społecznej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności zważyć należy, że podstawą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest art. 753 kpc. Przepis ten stanowi wyjątek od reguły określonej w art. 731¹ § 1 kpc, zgodnie z którą wnioskodawca (strona) winien nie tylko uprawdopodobnić swoje roszczenie, ale także wykazać interes prawny w jego udzieleniu. Natomiast, art. 753 kpc, który jest przepisem szczególnym, wymienia przesłanki konieczne do jego zastosowania i uwzględnienia wniosku o zabezpieczenie roszczenia w sprawie o alimenty, a mianowicie wskazuje, że w sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Oceniając z kolei wiarygodność roszczenia, należy wskazać, że w przypadku spraw o alimenty wystarczy jedynie, gdy zachodzi uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że roszczenie to istnieje. Sąd Rejonowy, kierując się przesłankami określonymi w art. 135 kro, winien więc uwzględnić specyfikę postępowania zabezpieczającego, wynikającą z komentowanego przepisu art. 753 kpc. Oznacza to, że uprawniony, w tym wypadku działająca w imieniu powoda matka, powinna jedynie uprawdopodobnić przesłanki do udzielenia zabezpieczenia oraz zasadność zgłoszonej we wniosku kwoty zabezpieczenia. Przez uprawdopodobnienie należy rozumieć przedstawienie dokumentów lub innych środków dowodowych wskazujących na okoliczności faktyczne, z których wynika roszczenie.

Wobec powyższego, wniosek matki powoda o zabezpieczenie roszczenia należało uznać, co do zasady, za zasługujący na uwzględnienie.

Przechodząc do oceny meritum zażalenia, wskazać należy, że konieczną przesłanką zasądzenia alimentów od rodzica na rzecz dziecka jest brak możliwości samodzielnego utrzymania się dziecka (art. 133 § 1 kro) oraz możliwości materialne osoby zobowiązanej do alimentacji.

To rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do życia w społeczeństwie. Stosownie do tej dyrektywy, rodzice obowiązani są zapewnić dziecku nie tylko środki na zakup żywności, czy odzieży, ale także na zaspokojenie jego potrzeb kulturalnych i wypoczynku.

Zdaniem Sądu Odwoławczego potrzeby małoletniego powoda, będącego nastolatkiem nie są małe. Ma on obecnie 16 lat, uczy się w szkole średniej, angażuje się w zajęcia ponad lekcyjne, pobiera korepetycje.

Zważyć zatem należy, iż powyższy stan faktyczny pozwala na stwierdzenie, iż aktualnie usprawiedliwione potrzeby małoletniego winny być zaspokajane przez pozwanego kwotą wyższą, niż ta, jaką on sam dobrowolnie na rzecz swego syna deklaruje.

Sąd Okręgowy miał również na uwadze fakt, iż matka powoda wypełnia swój alimentacyjny obowiązek w znacznej części poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna.

W tej sytuacji podnoszona przez pozwanego okoliczność braku dochodów pozwalających na alimentowanie syna nie może czynić zażalenia zasadnym. Przypomnieć bowiem należy, że przepis kodeksu rodzinnego odwołuje się w zakresie określania wysokości rat alimentacyjnych do możliwości zarobkowych obligowanego do alimentacji, a zatem do potencjalnych możliwości, które pozwany winien wykorzystywać. Jeśli zatem zważyć, że pozwany prowadził przedsiębiorstwo transportowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym oraz dysponuje znacznym udziałem w nieruchomości w S., to w ocenie Sądu Okręgowego kwota zabezpieczenia w zasądzonej wysokości w wystarczającym stopniu pozwoli na zaspokojenie na obecnym etapie postępowania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, rozwijającego się jeszcze syna pozwanego, a jednocześnie nie stworzy po stronie pozwanego groźby popadnięcia w niedostatek. Pomimo bowiem, że pozwany nie posiada stałej pracy, to, w ocenie Sądu Okręgowego, jego dotychczasowy styl życia pozwala na stwierdzenie, iż będzie on w stanie, przynajmniej do czasu, gdy nie zapadnie prawomocny wyrok w sprawie o alimenty, podołać swemu obowiązkowi alimentacyjnemu w łącznej kwocie 400 zł, wykorzystując w minimalnym zakresie swoje możliwości zarobkowe.

Nadto wskazać należy, iż postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie jest w toku rozpoznania. Ustalenie przez Sąd Rejonowy faktycznej sytuacji rodzinnej i majątkowej pozwanego, poziomu jego życia i możliwości zarobkowych pozwoli dopiero w przyszłości na ocenę zasadności żądania powoda, w szczególności przy uwzględnieniu, iż dziecko ma prawo żyć na takiej stopie życiowej na jakiej żyją jego rodzice, a rodzice mają obowiązek podzielić się z dzieckiem wszystkimi osiąganymi przez siebie dochodami.

Kierując się powyższymi względami, na podst. art. 385 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc orzeczono, jak w sentencji postanowienia.